

1. मूत्र 1) adj. gebunden (geflochten?) s. u. म्व्. — 2) parox. m. n. ein geflochtener Korb: मूत्रै कृत्वासंज्ञति TBr. 1,6,10,5. KĀTH. 36,14. KĀTJ. Ça. 5,10,21. Schol. zu ÇAT. Br. 2,6,2,17 und KĀTJ. Ça. 2,3,9. LĀTJ. 8, 3, 8. मूत्राकार adj.: वेद Schol. zu KĀTJ. Ça. 33,16. 206,9. °कार्य aus Flechtwerk bestehend KĀTJ. Ça. 1,3,23. S. 206,12. कुशमूत्रावबद्ध (so wohl zu lesen) Suçr. 1,138,13.

2. मूत्र (von मोव्) s. काममूत्र.

मूत्रक (von 1. मूत्र) n. Körbchen ÇAT. Br. 2,6,2,17.

मूत्रिण m. pl. N. pr. eines Volksstammes AIR. Br. 7,18. — Vgl. मूचीप.

मूत्र उण्दिस. 4,162. n. Harn AK. 2,6,2,18. H. 633. AV. 1,3,6. 6,44,

3. 9,8,10. रेतो मूत्रं वि ब्रह्मति VS. 19,76. 84. मूत्रं करोति 22,8. ÂÇV.

Ça. 5,11,3. ÇAT. Br. 12,7,2,8. KHĀND. UP. 6,5,2. गो° KĀTJ. Ça. 25,11,

16. KAUC. 31. 36. 41. LĀTJ. 2,6,13. °पुरीष ÇĀNKU. GRH. 4,12. KAUC.

48. मूत्रकतवासम् in Harn eingeweicht KĀTJ. Ça. 4,4,30. — M. 8, 375.

384. मांसमूत्रपुरीषास्थिनिर्मित (कलेवर) Spr. 2160. वस्तिपूषाविल्लिद-

कन्मूत्रम् Suçr. 1,48,13. 193,15. मूत्राणि 3. M. 5,123. °धारा VARĀH. BRH.

S. 68,12. मूत्रपदेन प्रस्थितः P. 6,2,7. Sch. न मूत्रं पथि कुर्वति M. 4,45,

5,138. MBH. 3,2256. मूत्रम् — समाचरेत् M. 4,151. नाप्नु मूत्रम् — समु-

त्सृजेत् 56. मूत्रात्सर्गं चकार PAÑĀT. 124,15. °परीक्षा Verz. d. Oxf. H.

313, a, No. 748. b, No. 749. 316, a, No. 751. 317, a, No. 753. Verz. d. B.

H. No. 977. 982. fg. °वर्ग 933. 984. Verz. d. Oxf. H. 311, b, 13. मूत्रपुरी-

षम् und मूत्रशकृत् gaṇa गवाद्यादि zu P. 2,4,11. मूत्रपुरीषयोः M. 6,76.

Spr. 1435. मूत्रपुरीषाणि M. 11,154. मूत्रपुरीषात्सर्गं Verz. d. B. H. No.

330. 1022. मूत्रपुरीषाञ्चार Verz. d. Oxf. H. 276, b, 41. मूत्राञ्चारसमुत्सर्गं

M. 4,50. विपामूत्रम् 77. 48. 109. 222. 11,150. विपामूत्रे 4,132. विपामूत्रो-

त्सर्गं 5,134. मूत्रशकृत्करोति VARĀH. BRH. S. 93,14. शकृन्मूत्रम् 90,10. गो°

M. 5,121. 11,91. 109. 12,212. Am Ende eines adj. comp. (f. घ्रा): सश-

ब्द° VARĀH. BRH. S. 68,10. विकीर्ण° 11. MĀRK. P. 29,8. सहधिरमूत्रता

Suçr. 1,262,4. मधुरमुक्तामूत्रता 272,1. Vielleicht von मीव्. — Vgl. बद्ध°,

ब्रह्म°, मौत्र.

मूत्रकार (मूत्र + 1. कर) adj. Harn erzeugend VĀGBH. 1,6,20.

मूत्रकृच्छ्र (मूत्र + कृच्छ्र) n. Strangurie AK. 2,6,2,7. H. 470. Suçr. 1, 138, 2. 261, 19. 263, 9. 2,526, 2. eine Klasse von Harnkrankheiten (acht Formen) ÇĀRĀṆG. SAṂH. 1,7,41. Verz. d. Oxf. H. 313, b, 13. 316, b, 1. 337, a, No. 849. fg. Verz. d. B. H. No. 949. 975. Davon adj. °कृच्छ्रिन् mit der Strangurie behaftet Suçr. 2,526, 3.

मूत्रकोश (मूत्र + कोश) m. Scrotum ÇĀRĀṆG. SAṂH. 3,5,8.

मूत्रतप (मूत्र + 2. तप) m. ungenügende Harnerzeugung Suçr. 1, 49, 10. मूत्रसंतप dass. 2,524, 20. ÇĀRĀṆG. SAṂH. 1,7,40. WISE 364.

मूत्रग्रन्थि (मूत्र + ग्रन्थि) m. Knoten oder Verhärtung am Halse der Blase Suçr. 2,525, 3. WISE 364.

मूत्रघात Verz. d. Oxf. H. 357, a, No. 849. fg. vielleicht nur fehlerhaft für मूत्राघात.

मूत्रजठर (मूत्र + जठर) m. n. Anschwellung des Unterleibes in Folge von Harnverhaltung Suçr. 2,525, 14. ÇĀRĀṆG. SAṂH. 1,7,40. WISE 364.

मूत्रदोष (मूत्र + 1. दोष) m. Harnkrankheit RĀĠAN. im ÇKDR. Suçr. 1, 141, 6.

मूत्रनिरोध (मूत्र + नि°) m. Harnverhaltung GĀRUPA-P. 191 im ÇKDR. V. Theil.

मूत्रपतन (मूत्र + प°) m. Zibethkatze RĀĠAN. im ÇKDR.

मूत्रपुट (मूत्र + पुट) n. Unterleib H. 606.

मूत्रप्रसेक (मूत्र + प्र°) m. Harnröhre Suçr. 2,37,10.

मूत्रफला (मूत्र + फल) f. Cucumis utilisissimus Roxb. (ककटी) und eine andere Gurkenart (त्रपुषी) RĀĠAN. im ÇKDR.

मूत्रमार्ग (मूत्र + मार्ग) m. die Röhre, welche den Harn aus der Blase abführt, Suçr. 1,25,8. 2,323,1.

मूत्रय (von मूत्र), मूत्रयति harnen DUĀTUP. 33,55. VĀGBH. 1,7,23. कु- एडिघ्नमूत्रयन्केचित् BUĀG. P. 4,5,15. मूत्रयते MBu. 5,3493. bepissen (mit acc.): मूत्रयत् partic. und मूच्य absol. VARĀH. BRH. S. 89,1. मूत्रितं gaṇa तारकादि zu P. 5,2,36. = मीठ AK. 3,2,46. H. 1493. einer der sein Wasser gelassen hat Suçr. 2,463,13. n. das Harnen 148,19. Verz. d. B. B. No. 929 (278, Çl. 42); vgl. प्रवह्निमूत्रित. मूत्रापयति Vop.

— intens. मोमूच्यते PAT. zu P. 3,1,22. Vop. 20,1,3.

— घव bepissen M. 8,282. VARĀH. BRH. S. 89,1. °मूत्रित bepissat d. h. (von einem giftigen Insecto) mit seinem Saft benetzt Suçr. 1,153,20.

— सम् s. संमूत्रण.

मूत्रल (von मूत्र) 1) adj. Harn treibend Suçr. 1,186,12. 190,6. 192,12. VĀGBH. 1,6,110. — 2) f. घ्रा Cucumis utilisissimus Roxb. TRIK. 2,4,36. eine andere Gurkenart, = वालुकी RĀĠAN. im ÇKDR. — 3) n. eine Art Gurke (त्रपुष) ÇABDAĀ. im ÇKDR.

मूत्रवह् (मूत्र + वह्) adj. Harn führend Suçr. 1,264,7. 2,37,10.

मूत्रविबन्धघ्न (मूत्र - वि° + घ्न) adj. Harn lösend, — abführend Suçr. 1,213,12. VĀGBH. 1,6,124.

मूत्रविष (मूत्र + विष) adj. durch Harn giftig Suçr. 2,231,14.

मूत्रवृद्धि (मूत्र + वृ°) f. reichliche Harnausscheidung Suçr. 1,24,19. 118,6.

मूत्रशुक्र (मूत्र + शुक्र) n. eine Krankheit, bei der Samen mit Harn vermischt sich ergießt, Suçr. 2,525,7. ÇĀRĀṆG. SAṂH. 1,7,40. WISE 363.

मूत्रप्रूल (मूत्र + प्रूल) m. Harnkolik Suçr. 2,463,8.

मूत्रसंतप s. u. मूत्रतप.

मूत्रसङ्ग (मूत्र + सङ्ग) m. gehemmte schmerzhaft und blutige Harn-ergiehung Suçr. 2,174,19. 524,5. 18. WISE 364. °सङ्गिन् damit behaftet Suçr. 1,43,15.

मूत्राघात (मूत्र + घ्रा°) m. Harnkrankheit überh., zwölf oder dreizehn Formen Suçr. 1,82,6. 2,523,10. ÇĀRĀṆG. SAṂH. 1,7,40. Verz. d. Oxf. H. 306, a, 20. 313, b, 17. 316, b, 2. Verz. d. B. H. No. 941. 973. WISE 364. — Vgl. मूत्रघात.

मूत्रातीत (मूत्र + घ्रा°) m. (eig. der die rechte Zeit zum Harnen verpasst hat) eine best. Art von Harnverhaltung Suçr. 2,524,10. ÇĀRĀṆG. SAṂH. 1,7,40. WISE 364.

मूत्राशय (मूत्र + श्रा°) m. Harnbehälter Suçr. 1,264,6. Unterleib H. 606.

मूत्रासाद m. so v. a. मूत्राकसाद ÇĀRĀṆG. SAṂH. 1,7,40.

मूत्रात्सङ्ग m. so v. a. मूत्रसङ्ग ÇĀRĀṆG. SAṂH. 1,7,40.

मूत्राकसाद (मूत्र - श्राक + साद) m. eine Krankheit, bei welcher je nach der Störung der Harn verschiedene Farben und Eigenschaften annimmt und schmerzhaft abgeht, Suçr. 2,525,13. 17. WISE 363.

मूच्य (von मूत्र) adj. zum Harn in Beziehung stehend AIR. Br. 1,20.

1. मूत्रै adj. stumpfsinnig, blöde, dumm: घत्रा पुरोधिरज्ञकृदातीमिदि